

**Årsberetning
for
Østeuropæisk Børnehjælp 2011.**

Der er kloge mennesker for mig, der har sagt, at i en verden hvor alt er i fremgang, er stilstand lig med tilbagegang.

For Østeuropæisk Børnehjælp er der ikke en gang kun tale om stilstand. Faktisk har vi tilbagegang i den forstand, at vi har underskud og vi har endog meget svært ved at sikre os tilskud, der gør, at vi kan sende en rimelig mængde nødhjælp til Letland og Rumænien.

I årets løb har vi søgt en række fonde og foreninger, og det har også givet resultater, men de fleste penge er faktisk kommet fra kredsen, der er meget tæt på os. Og Kulturministeriet har endnu ikke svaret på vores ansøgning for 2011.

Til gengæld har vi let ved at indsamle det, som der er behov for. Dels via vore mange kontakter og der dukker hele tiden nye op. På det seneste har vi fået både nye dyner og nye børnesko på den betingelse, at vi garanter, at det ikke kommer til salg i butikker.

Altså ingen penge, men gode muligheder for at samle ind.

Derfor kæmper vi i bestyrelsen for foreningens overlevelse, for vi mener foreningen har fortjent at overleve en tid endnu. Det mener vi, fordi der er god brug for den.

Men vi mener også, at vi skal have en god snak på generalforsamlingen, om hvad vi kan gøre. Vi har foreslået en kontingentforhøjelse, men den rækker ikke til meget.

For at sikre os så god tid som muligt til en drøftelse af foreningens fremtid, udsender vi beretninger på forhånd, så de er læste, når vi mødes. Vi svarer selvfølgelig gerne på spørgsmål.

Hans Egon Lorenzen

Rumænien-afdelingen 2011

Rumænien afdeling har i 2011 sendt 3 transporter. Sidst i maj sendte vi 8 ladmeter ca.55m³ denne transport gik til 3 skoler i Mures amt. og til Cornatel 25 km fra Onesti i Bacau amt. 29 september sendte vi en transport på 92m³ til Iasi, denne transport gik til 4 skoler og Mor og barn hjemmet. 3 november læssede vi igen 8 ladmeter ca.55m³, denne transport gik til Filiantrop i Cluj og igen til Cornatel 25km fra Onesti. Denne transport havde vi ikke penge til og derfor har jeg selv forsøgt at skaffe pengene ved at kontakte nogle af mine gode vender som har et godt hjerte for Rumænien. En meget stor tak vil jeg nok en gang sige, uden penge kan vi ikke hjælpe. Jeg ville meget gerne have sidste transport af sted fordi vores lager i det tidligere Clip rens i Rødekro skal tømmes og de manglede tingene i Rumænien. Vi har i 2011 ikke modtaget nogen penge fra tips, så der er lavvande i kassen, vi kan tidligst forvente at modtage tips penge måske i april hvis vi da får nogen. Det håber jeg vi gør, så vi må vente med tålmodighed. Vi er ikke opsagt i Rødekro, men den 15 juni blev jeg ringet op og bedt om at tømme den bedste halvdel af vores lager fordi det var lejet ud. Herved mistede vi rampen og faktisk også adgangen, der er en dør i 1m højde som ikke kunne åbnes, den blev ødelagt ved branden i 2008. Jeg tog straks til Rødekro og fik lov til at stille alt ind i det store rum, men her er ingen dør, så gode råd var dyre. Jeg fortalte opsynsmanden at vi først sendte igen ca. 1 oktober. Hvordan får vi nu tingene læsset? Det bliver besværligt. Jeg købte så en god brugt dør og kørte den til Rødekro, 2-3 uger efter var den stjålet. 1 juli lejede jeg 113m² lager på Rønhave nær lufthavnen i Sønderborg. Vi havde det på hånden for måske 8 år siden, men da turde ingen leje det. Lageret var netop blevet ledigt og jeg sagde straks ja. Denne gang handlede jeg alene, jeg ville ikke tage nogen chance så hellere betale og se glad ud. Jeg sparer nu over 80 km hver gang jeg skal på lageret og sparer ca.1time, det er jeg meget glad for. Lageret i Rødekro har vi haft gratis siden 1-4 2004, godt 7½ år. Har det nu været gratis for mig? Nej jeg har brugt mange timer på vejen og har kørt rigtigt mange km i de 7½ år. Jeg kan nævne at ved planlægning før oktober transporten var jeg i Rødekro 3 gange ugentligt i 3 uger og ofte med anhænger så det var 3 tanke diesel a` 600kr. I de 7½ år har vi sendt 25 transporter, tak for lagerplads, lageret har været rigtigt godt til formålet og det har været dejligt med rampe ved læsningen. Det sidste år har der været meget bøvl og der er forsvundet rigtigt mange ting. Det er nu rimeligt sikkert efter at vi kun har 1 rum og jeg har låst døren ind til det midterste rum. Døren i 1m højde har jeg repareret lidt så den kan åbnes og låses og det fungerede rimeligt ved læsningen, med en slidske kunne vi køre ind i siden af lastbilen. Der er stadig nogle skolemøbler der og nogle paller og vogne.

På det nye lager har jeg stillet alt hvad vi ikke skulle bruge til efterårs transporterne. Teoretisk kan der være 3 transporter der, men vi kan ikke sende alt hvad vi har på lager da tingene skal passe sammen og behovet skal være der. Jeg har også brug for at kunne flytte lidt med tingene og det kræver plads.

Vi har i 2011 sendt 279stk 1. mands skoleborde, 157stk 2. mands skoleborde, 813 stole, 10 kateter, 42 senge, 44 madrasser, 9 børnesenge, 11 kasser sengetøj, 25 kasser legetøj, 3 brændeovne, 14 vinduer, 7 døre, 80 kasser køkkenting/porcelæn, 88 diverse møbler og 320 kasser tøj. Alle transporter er udført med Rumænske lastbiler og chauffører. Der har været følgebil med alle transporter og disse følgebiler er betalt af deltagerne selv. Der er mange som gerne vil med i vores følgebil, men ofte bestemmer kalenderen for meget.

Behovet for vores hjælp er stadig stort trods Rumænien er medlem af EU. Jeg tror aldrig der har været så mange fattige i Rumænien som nu, det er en kamp for at overleve. Derfor rejser mange til udlandet for at arbejde. I mange familier begge forældre, børnene passes så af bedsteforældre. I en landsby på 6000 indbyggere er de 1000 rejst. Det formodes at 2 mill. er rejst til udlandet for at arbejde. Mange af dem er nu også arbejdsløse i udlandet. Det formodes, at 350.000 børn er forladt af deres forældre i kampen for det daglige brød. Krisen rammer Rumænerne rigtigt hårdt, her findes ingen sociale ydelser, kontanthjælp m.m., arbejdsløsheds understøttelse fås kun i kort tid så alle mangler penge. Før søgte de unge fra landet og ind i byerne. Nu går strømmen den modsatte vej. De kan ikke betale for at bo og leve i byerne hvor de skal betale for alt.

Jeg har nu i foråret arbejdet med Rumænien i 20 år. Mit første besøg i Rumænien var sommeren 1993. Der er virkelig sket rigtigt meget siden. Grænsen passeres let, veje er rigtig gode de fleste steder, toilet findes nu i pæn brugbar stand. Benzin og Diesel kan købes, vi kan ringe, bageren har frisk brød og butikker har alt hvad du kan tænke dig. Men fattige mennesker er der stadig rigtigt mange af.

Jeg vil gerne takke for alle de gode ting og rare penge, som ØB i året har modtaget. Uden penge og ting kan vi ikke hjælpe. Ligeledes vil jeg også takke for hjælp ved afhentning af ting og læsning af lastbiler.

Arne Lorenzen

Letlandsgruppen

Bl.a. på grund af den meget usikre økonomi i foreningen blev det kun til to forsendelser til Letland i hele 2011, nemlig første gang den 7. juni og igen senere den 8. november.

Begge gange sendte vi til Cheflæge Janis Anspoks i Preili. Når vi slet ikke sendte noget til Skaidrite i Ilukste skyldtes det, at vi ikke fra de sidste forsendelser til Ilukste havde fået de sædvanlige lister tilbage ang. de familier og institutioner, som de forskellige tilsendte effekter var havnet hos.

Som omtalt i sidste års rapport blev der sendt en hel fuldt læsset container til Preili blot indeholdende skolemøbler fra Handelsskolen i Haderslev, idet vi fra Ilukste havde modtaget meddelelse om, at de ikke kunne afsætte skolemøbler i deres område på grund af skolelukninger. På den måde havde vi fået "genåbnet" kontakten til Janis i Preili. Dette sammenholdt med de manglende lister fra Ilukste gjorde, at vi kontaktede Janis og begge gange lavede en aftale med ham. Jeg må her indskyde, at der gentagne gange var blevet rykket for svar fra Skaidrite og Iveta ang. tilbagemeldings listerne.

Det gjorde nu heller ikke den store forskel, - - - arbejdet var naturligvis det samme og tilbage meldingerne fra Janis kom omgående og var i yderst taknemmelige vendinger. Indholdet i forsendelserne til Preili lignede til forveksling, hvad vi næsten alle de andre gange har sendt til Letland f.eks. : Køkkenting og service, madrasser, skoleborde og -stole, tøj til mænd, kvinder og børn, sengetøj i form af dyner, puder og linned, fodtøj i alle kategorier, skoletavler, mindre møbler af alle slags (stole, reoler, kommoder, senge, etc.), forskelligt babyudstyr og legetøj, overheadprojektorer, børnecykler, symaskiner, voksenbleer, kørestole, opvaskemaskine, sofaer og lænestole og nok sidst men slet ikke mindst hospitalssenge. Naturligvis var de mange andre enkelt stående effekter, men de nævnte er i flere eksemplarer.

Beretningen plejer også at indeholde lidt ang. donationerne, så jeg kan bl.a. nævne, at vi har fået tilsagn om og ligeledes afhentet 800 stk. beklædning: jakker, sweatshirts, m. m. fra firmaet Rex & Holm i Ulfborg og fra firmaet Angulus i København 700 par hjemmesko til børn. Firmaer, der på denne måde kommer af med et "fejlprodukt", er meget opsatte på at vide, at deres "ting" netop ikke kommer ud til danske brugere.

Vedr. vores opbevarings muligheder så ser det ud til, at hallen i Agerskov står over for nedrivning, hvornår har vi ingen anelse om, men "snakken går". I

Dyringkær bliver pladsen trangere og trangere, idet kommunen er begyndt at sætte mange "sager" derud. Men vi holder også selv lav profil mht. at samle ting sammen, idet vi jo må være belavet på - økonomien taget i betragtning - at skulle stoppe helt og i den forbindelse kunne rydde området. I øjeblikket har vi næsten kun hospitalssenge stående godt nok også i størrelsesordenen ca. 20 stk., samt en del madrasser og kontormøbler. Hospitalssengene samler vi sammen til Ivars Zvidris i Jägerpilsz. Han skulle være i stand til at sende en bil herover bl.a. efter hospitalssengene, men vi har nu aftalt, at er der plads i bilen, får han også andre ting med. Nu mangler vi blot at høre endeligt fra ham angående tidspunkt og læsse kapacitet.

På nær læssedagene har vi i gruppen ikke haft den store travlhed bl.a. på grund af de **kun** to forsendelser. Men efter hver forsendelse har vi naturligvis haft en del oprydning. Ved disse oprydninger fremkom der en del metal ting og idéen opstod, at vi kunne kontakte et skrot firma og bede dem om at hente sagerne. Dette indbragte os den nette sum af Kr. 823,25. Tips & Lotto har vi jo i lang tid ikke hørt fra, selv om vi har ansøgt om midler, og henvendelser til fonde og privat personer har heller ikke givet noget særligt. Så bl.a. derfor har aktivitetsniveauet været forholdsvis lavt. Medlemmerne af Letlandsgruppen har også på skift været ukampdygtige i kortere og længere perioder, men dette er naturligt, idet vi alle befinder os i en alder, som kan indebære legemlige skavanker. Men alle som en skal have en stor tak for beredvillighed så snart, at der er blevet kaldt på jer. I den forbindelse er det heldigvis også blevet til megen hyggeligt samvær i Dyringkær bl.a.

Jeg vil til slut opfordre generalforsamlingen til at tage en grundig drøftelse dels af foreningens økonomi - hvor skaffer vi midlerne fra -- kan en kontingent forhøjelse komme på tale (100 Kr. minus to årlige forsendelser á 8 Kr. giver 84 Kr. at arbejde med?????!!) eller ser generalforsamlingen andre muligheder og dels foreningens fremtid, der selvfølgelig kan blive mærket af en for øjeblikket dårlig økonomi, men dette kan en kommende bestyrelse også være med til at ændre på med nogle optimistiske tiltag på en række forskellige områder.

Kurt Hansen